

॥ ३० ॥ अपतत्रसिरेत्रासंप्राप्ताः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ पत्रंवाहनं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ संविभागीविभज्यभोक्ता बल्युशोभनं ॥ ३९ ॥ इतिशांतिपर्वणिरा० नै० भारतभाषादीये
 सनिर्ययौमहातेजाबलेनमहतावृतः ॥ महाभिजनसंपन्नस्तेजसाप्रज्वलन्निव ॥ ३० ॥ तस्यदृष्ट्वा महत्वं तेमहेंद्रस्येवदेवताः ॥ अपतत्रसिरेसर्वस्वधर्मचददुर्म
 नः ॥ ३१ ॥ ततोमहींपरिययौपर्जन्यइववृष्टिमान् ॥ शमयन्सर्वतःपापान्स्वकर्मसुचयोजयन् ॥ ३२ ॥ एवंयेभूतिमिच्छेयुःपृथिव्यामानवाःकचित् ॥ कुयूरा
 जानमेवाग्रेप्रजानुग्रहकारणात् ॥ ३३ ॥ नमस्येरंश्वतंभक्त्याशिष्याइवगुरुंसदा ॥ देवाइवचदेवेंद्रतत्रराजानमंतिके ॥ ३४ ॥ स्रक्तंतस्वजनेनेहपरोपिबहुमन्य
 ते ॥ स्वजनेनत्ववज्ञातंपरेपरिभवंत्युत ॥ ३५ ॥ राज्ञःपरैःपरिभवःसर्वेषामसुखावहः ॥ तस्माच्छत्रंचपत्रंचवासांस्याभरणानिच ॥ ३६ ॥ भोजनान्यथपानानि
 राज्ञेदद्युगृहाणिच ॥ आसनानिचशय्याश्चसर्वोपकरणानिच ॥ ३७ ॥ गोप्तातस्मादुराधर्षःस्मितपूर्वाभिभाषिता ॥ आभाषितश्चमधुरंप्रत्याभाषितमानवान् ॥
 ॥ ३८ ॥ कृतज्ञोदृढभक्तिःस्यात्संविभागीजितेंद्रियः ॥ इक्षितःप्रतिवीक्षेतमृदुवल्गुचसुष्ठुच ॥ ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध० राष्ट्रेराजकरणावश्य
 कत्वकथनेसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ युधिष्ठिरउवाच किमाहुर्देवतंविप्राराजानंभरतर्षभ ॥ मनुष्याणामधिपतितन्मेब्रूहिपितामह ॥ १ ॥ भीष्मउवाच
 अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनं ॥ बृहस्पतिंवसुमनायथापप्रच्छभारत ॥ २ ॥ राजावसुमनामकौसल्योधीमतांवरः ॥ महर्षिकिलपप्रच्छकृतप्रज्ञंबृह
 स्पतिं ॥ ३ ॥ सर्ववैनयिकंरुत्वाविनयज्ञोबृहस्पतिं ॥ दक्षिणानंतरोभूत्वाप्रणम्यविधिपूर्वकं ॥ ४ ॥ विधिंप्रच्छराज्यस्यसर्वलोकहितेरतः ॥ प्रजानांसुखमन्विच्छ
 न्यर्मशीलंबृहस्पतिं ॥ ५ ॥ वसुमनाउवाच केनभूतानिवर्धतेक्षयंगच्छंतिकेनवा ॥ कमर्चतोमहाप्राज्ञसुखमव्ययमाप्नुयुः ॥ ६ ॥ एवंपृष्टोमहाप्राज्ञःकौस
 ल्येनामितौजसा ॥ राजसत्कारमव्यग्रंशंसास्मैबृहस्पतिः ॥ ७ ॥ बृहस्पतिरुवाच राजमूलोमहाप्राज्ञधर्मलोकस्यलक्ष्यते ॥ प्रजाराजभयादेवनखा
 दंतिपरस्परं ॥ ८ ॥ राजाह्येवाखिललोकंसमुदीर्णंसमुत्सुकं ॥ प्रसादयतिधर्मंणप्रसाद्यचविराजते ॥ ९ ॥ यथात्यनुदयेराजजन्भूतानिशशिसूर्ययोः ॥ अंधेतम
 सिमज्जैयुरपश्यंतःपरस्परं ॥ १० ॥ यथात्यनुदकेमत्स्यानिराक्रंदेविहंगमाः ॥ विहरेयुर्यथाकामंविहिंसंतःपुनःपुनः ॥ ११ ॥

सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ किमाहुरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वैनयिकं अभ्युत्थानाभिषादनादिकं दक्षिणादक्षिणातोऽनंतरः समीपिभूत्वाप्रदक्षिणीकृत्येत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥
 समुदीर्णत्यक्तमर्यादं समुत्सुकं परदारायासक्तं प्रसादयतिदेनशुद्धं करोति ॥ ९ ॥ १० ॥ अनुदकेसल्योदके निराक्रंदेहिलभयरहिते ॥ ११ ॥

विनय्यातिक्तरं च विवत्या विप्रस्यरं ॥ अभाषय चिरजीव गच्छेयुर्नोच सर्वशयः ॥ १२ ॥ एवमेव विनाराशा विनस्वेयु रिमाः प्रजाः ॥ अंधेतमस्मिन् जैयुरगोपाः
 वरावीचया ॥ १३ ॥ हरेयुर्बलवतोपि कुर्वन्तानि परिग्रहान् ॥ हन्युष्यायच्छमानाश्च यदिराजानपालयेत् ॥ १४ ॥ मनेदन्वितिलोकेस्मिन्नभवेत्संपरिग्रहः ॥ नदा